

הזקו

ויאמץ לבבכם

שיעורו השבועי של מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב צמח מאזוז שליט"א

השיעור משודר מידי שבוע בערוץ "קול ברמה" ביום ראשון בשעה 20:00 | השיעור נמסר ביום ראשון כ"ד אלול התשפ"ז

השתיקה שממתיקה את הדין

בזכות מה הצליחה רחל אמנו במקום ששום אב ונביא לא הצליח לפעול? ומה העצה שחיברה בין בני זוג שעמדו לפני גירושין. מה הגיב מרן הגאון 'איש מצליח' מול תיאוריית הפרופסור והמגנטיים, ומי הוא הזוכה לכך שעולם שלם עומד בזכותו? כיצד גברו שתיים עשרה מלים על עשרים וארבע תפילות? ומה היה המסר המצמרר של משמח הלבבות בהלוויה של בנו? וגם: הסגולה הבטוחה לשנה מתוקה - בזכות עין טובה זוכים לעין טובה | "אָבִינוּ מְלַכְנוּ - אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אֲתָה"

היום שבו נחתם גורל הפרנסה

הגמרא אומרת במסכת ביצה (דף ט"ז ע"א): "תני רב תחליפא אחוה דרבנאי חוזאה (שנה רב תחליפא, אחיו של רבנאי איש חוזאה): כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה. אמר רבי אבהו, מנין לנו? דכתיב: "תקעו בחצות שופר, בַּפֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֻגְנוּ" - איזהו חג שהחודש מתקסה בו? כלומר שהלבנה מכוסה בו? הוי אומר זה ראש השנה. וכתיב: "כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לְאֱלֹקֵי יַעֲקֹב". שואלת הגמרא: מאי משמע דהאי חוק לישנא דמזוני הוא (מנין שהמלה 'חוק' משמעה פרנסה)? דכתיב (בראשית מ"ז, כ"ב): "וְאָכְלוּ אֶת חֲקֵם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרָעָה".

הפסוק אומר "תקעו בחצות שופר, בַּפֶּסֶה" - ביום שהלבנה מתקסה בו, דהיינו ראש השנה. ואיך הפרנסה רמוזה בפסוק? ממשיך ואומר: "כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא" - ביום ראש השנה יש 'חוק'. מה הכונה במילה 'חוק'? מביאה הגמרא ראייה ממה שכתוב בפסוק במצרים: "וְאָכְלוּ אֶת חֲקֵם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרָעָה" - מכאן שה'חוק' הכוונה על מזונות ופרנסה, שביום ראש השנה הקב"ה קובע מזונות וקוצב פרנסה לכל אחד מאתנו. הפרנסה היא דבר גדול מאד, היא החיים של כל אחד מעם ישראל. וביום הזה, הקב"ה נותן לנו עצה: לתקוע בשופר. וביום ראש השנה קובע הקב"ה לכל אחד ואחד, כמה בדיוק הוא עומד להרוויח באותה שנה.

מה יתן לך ומה יוסיף לך - ריוח של רמיה

חס ושלום, אם אדם ינסה להשיג את פרנסתו על ידי עבירה - למשל, על ידי חילול שבת (כמו שאומרים שבחוץ לארץ אפשר להרוויח ביום שבת הרבה מאד כסף) - הוא עשוי להרוויח ולחשוב: 'הנה הרווחתי'. אבל מי ששומר את מצוות ה', יודע: חילול שבת - לא! גזל - לא! רמאות - לא! יודע שפרנסה באיסור לא תוסיף לו מאומה. לעומת זאת, מי שנזהר ומקפיד, ירוויח ויקבל בדיוק את מה שקבע לו הקב"ה ביום ראש השנה - בהיתר ולא באיסור, בנחת ולא בצער.

טוב מעט תחנונים בכונה

הפסוק ממשיך ואומר: "מִשְׁפָּט לְאֱלֹקֵי יַעֲקֹב" - ביום ראש השנה

היום הקובע

שבוע טוב ומבורך. נאמר כמה דברי חיזוק לקראת ראש השנה, שעומד לבוא עלינו ועל כל עם ישראל לטובה ולברכה! חג ראש השנה - הוא יום אחד שקובע את כל השנה כולה. יהי רצון שיהיה לנו לטובה.

כחו הסודי של השופר

הפסוק אומר בתהלים (פ"א, ד'-ה'): "תִּקְעוּ בַחֲצֹת שׁוֹפָר בַּפֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֻגְנוּ. כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹקֵי יַעֲקֹב". מה אומר הפסוק? הקב"ה אוהב את עם ישראל, ולכן הוא אומר לנו: אני רוצה להציל אתכם, אני רוצה לתת לכם שנה טובה, ולפיכך אני נותן לכם עצה: "תִּקְעוּ בַחֲצֹת שׁוֹפָר". "בַּחֲצֹת" - הכוונה בזמן שהחודש מתחדש, דהיינו בראש השנה, שהוא זמן ההתחלה של החודש.

ומהיכן לומדים שזהו יום ראש השנה? הפסוק ממשיך ומסביר: "תִּקְעוּ בַחֲצֹת שׁוֹפָר, בַּפֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֻגְנוּ" - תתקעו בשופר בחג שהלבנה מכוסה בו. ואיזהו חג זה שהלבנה מכוסה בו? יש לנו את חג הפסח, אבל הוא חל בחמישה עשר לחודש ניסן, שאז הלבנה במלואה ולא מכוסה. חג סוכות - כיוצא בו, חל בחמישה עשר לחודש תשרי. ויש לנו את חג השבועות, שהוא חל בשישה לחודש סיון. בכל החגים האלה הלבנה כבר גדלה ונראית, אבל יש חג אחד בלבד שאנחנו לא רואים בו את הלבנה משום שהיא מכוסה - וזהו ראש השנה! ואם כן זוהי כוונת הפסוק: "בַּפֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֻגְנוּ".

וכאן נותן לנו הקב"ה עצה יקרה, כיצד נוכל להינצל ולהתגבר על כל המקטרגים ועל כל המשטינים: "תִּקְעוּ בַחֲצֹת שׁוֹפָר". הגמרא אומרת במסכת ראש השנה (דף ט"ז ע"ב), שעל ידי השופר מערבבים את השטן, וכך נזכה שיוציא אותנו הקב"ה לשנה טובה ומבורכת. אמנם אנחנו לא תוקעים כדי לערבב את השטן - אנחנו תוקעים ראשית לכל, משום שהקב"ה אומר לנו לתקוע בשופר! "רחמנא אמר תקעו" (כלשון הגמ' בר"ה שם). אבל הקב"ה נותן לנו כביכול "מחוזה" ומתנה מיוחדת, נותן לנו "סוכריה", שדרך אגב על ידי מצות השופר גם מתערבב השטן, ובזכות מסתלקים הקטרגים ואין מפריע לתת לנו שנה טובה, עם פרנסה טובה, בשפע ובנחת.

1. לעילוי נפש רוח ונשמה של האחים הקדושים שלנו: מרן ראש הישיבה רבי מאיר מאזוז, ומר אחי הגאון הגדול רבי רחמים מאזוז, בני מרת אמנו כמסאנה עליה השלום, תהיינה נשמותיהם צרוּרות בצרור החיים, אמן.

פטיש, ואני אחזיר לך אותו", אסור לך להגיד לו: "אני לא נותן לך, כמו שאני ביקשתי פעם ממך, שתביא לי כיסא ולא הבאת - לכן גם אני לא אביא לך" - זו נקימה.

ומה זה "לא תטור"? אם פנה אליך חבר וביקש פטיש, ואתה נותן לו, אבל אתה מצרף לזה משפט ואומר לו: "דע לך שאני לא כמוך, שכאשר אני ביקשתי ממך כיסא לא הבאת לי - אלא אני מביא לך את הפטיש" - זוהי 'נטירה'. האדם 'שומר' (נוטר) בלבו את השנאה לחברו על כך שהוא לא נתן לו, ולכן אף על פי שבפועל הוא לא נקם ונתן לו, כיון שהוא שמר זאת בלבו - זו נטירה.

לב טהור, בלי חשבוניות

הקב"ה רוצה מאיתנו לב נקי נכון, זה קשה. והיצר מפתה לומר: "הרי הוא פגע בי! הוא עשה לי!" אבל מזהיר אותנו שלמה המלך החכם מכל האדם, בספר משלי (כ"ד, כ"ט): "אל תאמר פֶּאֶשֶׁר עָשָׂה לִי כִּן אֶעֱשֶׂה לוֹ, אֶשְׁבֵּי לְאִישׁ פֶּפְעֵלוֹ". לא ולא! אל תאמר כך, אלא העבר על מידותיך, תן לו בסבר פנים יפות, ואמור לו: "בבקשה, קח!". הקב"ה רוצה שנשבור את יצר הנטירה, ואדרבה - שנרבה לתת ולהעניק מכל הלב.

משפט אחד שזעזע שמים וארץ

במסכת תענית (דף כ"ה ע"ב) יש סיפור מאד מעניין, שאם הוא לא היה כתוב בגמרא, מי מאיתנו היה יכול לומר אותו. שני סיפורים סמוכים ומעניינים.

תנו רבנן: מעשה ברבי אליעזר שגזר שלוש עשרה תעניות על הציבור, ולא ירדו גשמים - הציבור התענו שלושה עשר יום בשל עצירת גשמים, אך בכל זאת הישועה לא באה. בתענית האחרונה החלו הציבור לצאת - יצאו מבית הכנסת ואמרו: אין לנו מה לעשות עוד, השמים סגורים וגשם לא יורד, תפילותינו אינן מתקבלות.

באותו רגע, אמר להם רבי אליעזר משפט שזעזע אותם, ואז נשברו הלבבות וירדו גשמים. מה המשפט שאמר להם? **אמר להם: "תיקנתם קברים לעצמכם!"** אם אין גשם ואין מה לאכול - עומדים למות ברעב. האם הלכתם כבר וחפרתם קברות לעצמכם? **מיד געו כל העם בבכייה, וירדו גשמים.**

המשפט הנוקב והמזעזע של רבי אליעזר, שבר את ליבם. כלשון הפסוק בתהילים (נ"א, י"ט): "לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֲלֵקִים לֹא תִבָּזֶה". שלוש עשרה צומות לא הועילו לפתוח את אוצר הגשם, אבל, אותו משפט שאמר רבי אליעזר, עורר אותם והראה להם שאין ברירה אלא ללכת ולחפור קברות, שכן כולם עומדים למות, ובזכות ההתעוררות והזעקה שיצאה מעומק ליבם, ריחם עליהם הקב"ה ופתח להם את ארובות השמים.

שתיים עשרה במקום עשרים וארבע

וממשיכה הגמרא שם לספר: **שוב מעשה ברבי אליעזר, שירד לפני התיבה ואמר עשרים וארבע ברכות, ולא נענה** - היתה עצירת גשמים, ירד רבי אליעזר ואמר תפילת שמונה עשרה, אבל במקום שמונה עשרה ברכות - אמר עשרים וארבע ברכות כמנהג התעניות. הוא בוכה ומתחנן שירד גשם, אבל לא ירד גשם.

ירד רבי עקיבא אחריו ואמר: "אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה, אבינו מלכנו למענך רחם עלינו", וירדו גשמים - ביקשו מרבי עקיבא, תלמידו של רבי אליעזר: בבקשה, בוא רד והתפלל, אולי בזכותך ירד גשם. רבי עקיבא ירד, אמר תפילה קצרה של שתיים עשרה מילים: "אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה" - אין לנו על מי להשען ולבקש ממנו, אלא רק ממך. "אבינו מלכנו למענך רחם עלינו" - אנחנו יודעים שאין לנו זכויות, אבל עשה למען שמך הגדול ורחם עלינו. וכשסיים רבי עקיבא את שתיים עשרה המילים האלה - לא עשר ברכות ולא עשרים וארבע ברכות, אלא תפילה קצרה - והנה מיד נפתחו השמים וירדו גשמים!

הוּא מְרַנֵּי רַבָּנָן - התחילו כמה תלמידי חכמים שבדור לרנן ולתמוה: מה? תפילתו של רבי אליעזר לא התקבלה, אף שהיתה עם עשרים וארבע ברכות, ורבי עקיבא, עם שתיים עשרה מילים בלבד (ואפילו לא שתיים עשרה ברכות), וכבר ירדו גשמים? כנראה שאנחנו טועים

הקב"ה דן ושופט את עם ישראל על כל מה שעשינו במהלך כל השנה החולפת, וגם על מה שנקבל בשנה הבאה עלינו לטובה. יום ראש השנה הוא אמנם יום חג, אבל בד בבד זהו יום דין, ולכן צריך להרבות בזכויות. **רבתינו אומרים שטוב ונכון לקרוא ביום ראש השנה, אם אפשר, ביום הראשון ספר תהלים שלם, וביום השני עוד ספר תהלים שלם, כדי להשלים שלש מאות פרקים כמניין 'כפ"ר' (300 פרקים, כמניין 'כפ"ר' בגימטריא).** אבל מי שאינו יכול לקרוא שני ספרים, **העיקר שיקרא לאט ובכוונה.** בקריאת התהלים אנחנו באים לבקש תחנונים. הקב"ה לא חייב לנו כלום, ואנחנו מבקשים תחנונים שיתן לנו שנה טובה, שנה מתוקה, שנה של בריאות, שנה של נחת, שנה של שמחה, לכן **צריך לקרוא את התהלים בכוונה.** מרן כתב בשלחן ערוך (סימן א' ס"ד): **"טוב מַעֲשֵׂת תַּחֲנוּנִים בְּכֻנָּה, מִהֶרְבֹּת בְּלֹא כֻנָּה"**.

תמיד אבי ומורי "איש מצליח" זצ"ל היה חוזר ואומר לנו: **"הקב"ה מונה שעות, לא מונה דפים"**. ה' לא מסתכל כמה דפים למדת, אלא כמה שעות למדת. לכן תקרא את התהלים לאט, בכוונה, תתחנן, תבקש מהקב"ה, והוא ברחמיו "לא יִמְנַע טוֹב לַהֲלֻכִים בְּתַמִּיּוֹם" (תהלים פ"ד, י"ב).

להפוך ים ליבשה

זכורני ששמעתי לפני כמה שנים את דברי הרב **מיכאל לסרי** שליט"א, המעורר לבבות במוסריי², כאשר בערב שבועות, לא עלינו ולא עליכם, בנו טבע בים. וסיפרו שבשעת ההלוויה אמר הרב: **"אלו הייתי יודע את זה ביום ראש השנה, הייתי הופך עולמות לבטל את הגזרה!"**

אבל הרי אף אחד מאיתנו לא יכול לדעת מה נקבע ביום ראש השנה, **ולכן כל אחד ואחד שרוצה לזכות לשנה טובה, לחיים טובים - חייב לנצל את יום ראש השנה להתפלל מהלב, להתפלל בכוונה, ירים עיניו להקב"ה ויבקש: אבינו מלכנו, כתבנו לשנה טובה ומבורכת!**

לשבור את היצר ולשבור את הגזירות

אחד מהדברים שעל ידם אנחנו יכולים, בעזרת ה', להמתיק לנו את השנה ולבטל את הגזרות הקשות - **הוא על ידי שנשבור את היצר שלנו.** בספר 'מגיד מישרים' של מרן הבית יוסף (פרשת בראשית)³ מובא, שמרן הבית יוסף שאל שאלה גדולה את המלאך שלו⁴. הרי הקב"ה ברא את האדם כדי שיעמוד בניסיונות בעולם הזה ויקיים תורה ומצוות. והנה אם האדם זכה וקיים את המצוות ועמד בניסיונות, הנשמה שלו זוכה לעלות ולהיות תחת כסא הכבוד, שהוא המקום הגבוה והנשגב ביותר. אבל לכאורה, גם לפני שהאדם נולד, הנשמה שלו הרי כבר היתה שרויה שם, תחת כסא הכבוד, ואם כן, מדוע הוריד הקב"ה את נשמת האדם לעולם הזה, ואחרי הכל היא שוב חוזרת למקומה הראשון שבו היא היתה? מוטב היה לכאורה שתישאר שם מההתחלה, ולא תרד כלל?!

אדם לעמל יולד

ענה לו המלאך: לפני שאדם נולד, כשהוא נמצא למעלה תחת כסא הכבוד, הוא אוכל שם 'נִהְיָא דְכְּסוּפָא' - לחם של בושה. כי לכאורה, מאיזו סיבה מגיע לה להיות כאן למעלה, במקום הגדול והנשגב ביותר? מה הוא עשה? והלא עדיין לא עמל ולא פעל מאומה. ולכן נותן לנו הקב"ה לרדת לעולם הזה, להתמודד עם הניסיונות, להתמודד עם כל הקשיים, ואז כאשר חוזרת הנשמה למעלה, לעולם הבא, אל מקומה הראשון תחת כסא הכבוד. אין זו עוד מתנת חסד של בושה - אלא שכר שמגיע לה, להיות תחת כסא הכבוד בדין ובישור. כמו שאומרת הגמרא במסכת מגילה (דף ו' ע"ב): **יגעתי ומצאתי - תאמיני!**

הדרישה מאיתנו - להתגבר!

אחד מהדברים שהקב"ה דורש מנשמתנו בעולם הזה, הוא: להתגבר על היצר. ובפרט להתגבר על יצר הנקימה והנטירה. הקב"ה רוצה מאיתנו שנחיה באהבה אחד עם חבריו: **"וְאַהֲבַתְּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ"** (ויקרא י"ט, י"ח).

בתחילת הפסוק התורה אומרת שם: **"לֹא תִקֵּם וְלֹא תִטּוֹר אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ"**. מה פירוש "לֹא תִקֵּם וְלֹא תִטּוֹר"? מה בין נקימה לנטירה? מבאר רש"י הקדוש: **"לֹא תִיקוּם"** - אם השכן ביקש ממך: "תשאל לי

2. הוא פה מפיק מרגליות, המוסר שלו חוזר ללב; נכון, הוא קצת מצחיק כדי למשוך את האוזן, אבל המוסר שלו ממש חזק מאד.

3. שהיה בא אליו בכל יום מלאך - 'מגיד' שנברא מהמשניות שהיה לומד, והיה מביא לי ידיעות ו'חדשות' מהעולם העליון: הרמב"ם אומר לך תודה רבה על התירוץ שתירצת ליישב את הקושיות שהקשו עליי. תנא פלוני אמר להגיד לך כך וכך, וחכם פלוני אמר להגיד לך כך וכך. ומרן הבית יוסף היה מדבר עם המלאך פנים אל פנים, **"פֶּאֶשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ"** (על פי שמות ל"ג, י"א).

4. אמרתי את זה גם בעבר (ראה גיליון פ"ט), אבל ראוי לחזור על הדברים פעם נוספת.

לבייש את לאה אחותה.

שתיקה שהולידה שני בנים

ובזכות שתיקה הקב"ה שילם לה! שתפלתה התקבלה ויש שכר לפעולתה. אבל גם זכתה לילדים. כי למרות שרחל היתה עקרה, נתן לה הקב"ה שני בנים: יוסף ובנימין. אם לא היתה עושה את המעשה הזה, היתה רחל נשארת עקרה, לא היו לה כלים להביא ילדים, וכשיעקב אבינו היה רואה שאין לה ילדים, היה מתחתן עם לאה ומביא ממנה את כל שנים עשר השבטים. אבל בזכות מעשה זה שויתרה ללאה, זכתה לילדים. **הקב"ה רוצה שנלמד לוותר, לוותר ולוותר!** כמה גדול ועצום אצל הקב"ה כח הויתור!

מי באמת מחזיק את כדור הארץ?

בספר איוב (כ"ו, ז') יש פסוק: "תִּלְחָה אֶרֶץ עַל פְּלִימָה" - כדור הארץ עומד באוויר, אין לו על מה לשבת, הקב"ה תולה את הארץ "על פְּלִימָה" - מה פירוש "בלימה"? אקדים קודם סיפור קצר:

רבי אליהו ענקרי זצ"ל - יהודי שזכה ועשה הרבה תורה והרבה חסד בחייו - היה גיסו של אבי מורי "איש מצליח", בעל אחותו. הוא היה לומד באוניברסיטה בתונס, וביקש מאבא אם הוא יוכל לבוא וללמוד אצלו כל יום שעת גמרא. אמר לו אבא: "למרות שאין לי זמן, אבל כיון שאין כל כך ביקוש לתורה, ואתה באת וביקשת ללמוד - אני מוכן, אקדיש לך שעה בכל ערב".

יום אחד הגיע רבי אליהו, ואמר לאבא בהתרגשות: "כבוד הרב, היום הפרופסור באוניברסיטה לימד אותנו דבר גדול". אמר אבא: "נו, ספר לנו". אמר לו: "הוא הביא לנו כדור מתכתי, שם אותו באוויר - והוא לא נפל. וסיפר לנו איך הוא לא נפל: בגלל שהוא שם בחדר הזה, באולם הזה, ארבעה מגנטים מארבע פינות, ולכן הכדור עומד באוויר. אבן המגנט הזאת - מושכת מפה, אבן המגנט מפה - מושכת מפה, ואז הכדור המתכתי הזה עומד באוויר. ואז אמר לנו: עכשיו תבינו איך כדור הארץ לא נופל - זה משום שיש לו כביכול ארבעה מגנטים

וחושבים שרבי אליעזר גדול ורבי עקיבא קטן, אבל הנכון הוא להיפך. יצאה בת קול ואמרה: "לא מפני שְׁנֵה גְדוֹל מִזֶּה, אֲלָא שְׁנֵה מַעְבִּיר עַל מִדּוּתָיו וְזֶה אֵינוֹ מַעְבִּיר עַל מִדּוּתָיו" - אמרה בת קול: לא חס ושלום שרבי אליעזר קטן מרבי עקיבא. אלא שיש עוונות, ואנחנו אמנם מבקשים מהקב"ה: רחם עלינו - אבל מה? הקב"ה אומר: לא מגיע לכם, 'מידותיו של הקב"ה מידה כנגד מידה' (סנהדרין דף צ' ע"א). אבל רבי אליעזר, מכיוון שהוא לא היה מעביר על מידותיו, מרוב קדושתו ודקדוקו היה עומד על מידת הדין כלפי מי שפגע בו. מי שהיה 'לא בסדר' כלפיו, רבי אליעזר היה עומד עליו ומקפיד - לכן משמים לא ויתרו, והוא לא נענה. אבל רבי עקיבא היה ותרן, וכיון שרבי עקיבא היה ותרן, כאשר ביקש מהקב"ה: "תוותר, תן לנו גשם למרות שלא מגיע לנו, למענך רחם נא" - נהג עמו הקב"ה במידה כנגד מידה, ונתן גשם.

הויתור הוא דבר גדול מאד. האדם שובר כאן את יצרו, ובזכותו מוותר לו הקב"ה על עוונותיו.

הויתור שגבר על תפלת האבות

כיוצא בזה אומרים רבותינו על רחל ולא. במדרש (איכה רבה, פתיחתא כ"ד) מובא, שבזמן חורבן בית המקדש, עמדו כל אבות העולם וביקשו רחמים - אברהם אבינו, יצחק אבינו, יעקב אבינו, משה רבנו, אהרן הכהן, דוד המלך - אבל הקב"ה לא נתרצה לקבל את תפילותיהם! עד שבאה רחל אמנו ועמדה לפני הקב"ה וביקשה רחמים, ואז הבטיח לה הקב"ה (ירמיהו ל"א, ט"ז-י"ז): "מִנְּעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ מִדִּמְעָה, כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלֹתַי נָאָם ה', וְשָׂבוּ בָנִים לְגְבוּלָם".

מה עשתה רחל אמנו, מפני מה נתקבלה תפלתה יותר מכל האבות הקדושים? רחל אמנו ידעה שיעקב אבינו עבד שבע שנים תמימות בשבילה, וברגע האחרון בא לבן הארמי "הנכבד" הזה, והכניס את לאה במקומה. רחל ראתה זאת - וויתרה מתוך מסירות נפש. ולא רק שוויתרה, אלא שנכנסה והתחבאה שם, וכאשר יעקב אבינו שאל את לאה את השאלות על הסימנים שהוא קבע עם רחל, היתה רחל עונה ממקום מחבואה, כדי שיחשוב יעקב אבינו שהיא רחל. והכל כדי שלא

5. כולם זוכרים את הקושיא הראשונה שהקשה רבי עקיבא לרבי אליעזר. אחרי שלמד אצלו שלוש עשרה שנה לא פתח רבי עקיבא את פיו, אבל אחרי שלוש עשרה שנה הוא הקשה קושיא אחת (היא כתובה במסכת פסחים דף ס"ה ע"ב). רבי אליעזר בתחילה חשב אותו שהוא טיפש: 'מה אתה מקשה בכלל? מה אתה לא מבין?' הקושיא של רבי עקיבא היתה קושיא משחיטה (לגבי הבאת הקרבן ועוד דברים האם דוחים את השבת), ורבי אליעזר אמר לו (מובא בהמשך הגמרא, בדף ס"ט ע"א): "בשחיטה השבתני? בשחיטה תהא מיתתו" - שימות שחוט! אבל באמת פסק הרמב"ם (הלכות קרבן פסח פ"א הי"ח) כמו רבי עקיבא.

יש לך הבטחה

לשנה שלימה!

ערב הימים הנוראים לוקחים החזקת יום
במוסדות הישיבה ונחתמים לחיים

פדיון נפש אישי
על ידי ראש הישיבה
צמח מאזוז שליט"א

החזקת יום
בישיבה ובכולל
להצלחתכם

תיקון כרת
באזכרת שם שם
בפרטות

שטר "חתמנו לחיים"
בחתימת יד קדשו
של מורנו הרב שליט"א

מִרְן רֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה רִבְנֵי מֵאִיר מֵאִזֹּז זִיע"א
לקחת יום אחד של תורה זה דבר גדול מאוד
יש לך הבטחה לשנה שלימה!!!

בחרו את התאריך שלכם
והקדישו להצלחתכם או למען יקירכם

חייגו: 1700-50-51-52

מארבע כנפות הארץ המחזיקים אותו. כבוד הרב שומע? זה החידוש שלמדנו היום".

אבי מורי זצ"ל צחק ואמר לו: "ומי תופס את המגנטים?" נאמר שיש מגנטים – מי תופס אותם? מי מחזיק אותם שלא יפלו".

השתיקה שמחזיקה את העולם

אמר לו רבי אליהו: "באמת לא חשבתי על השאלה הזאת, הייתי צריך לשאול אותה את הפרופסור". ואז שאל את אבא: "כבוד הרב, תסביר לי, איך כדור הארץ עומד באוויר?" אמר לו אבא: כתוב בפסוק "תִּלְהָ אֶרֶץ עַל פְּלִימָה". ודרשו רבותינו במסכת חולין (פ"ט ע"א) מה זה "בלימה"? הקב"ה כביכול תופס ומעמיד את כדור הארץ באוויר בזכות מי שבולם את פיו בשעת מריבה.

הרי כך דרכה של מריבה, בתחילה זה אומר מלה, וזה אומר מלה ומשיב לו, עד שהאש מתלקחת. זו לא הדרך הנכונה. **ולכן כאשר אחד מהם חכם, וסוגר את פיו – בזכותו כדור הארץ – שיש בו שמונה מיליארד בני אדם – עומד באוויר ולא נופל. איזו זכות!**

על כן כאשר אדם רואה שמישהו פגע בו או הקניט אותו, יזכור מיד: עכשיו יש לי הזדמנות פז להבליג ולשתוק, ולהחזיק את כדור הארץ כולו!! כל כדור הארץ יעמוד ולא ייפול – והכל בזכות! תשתוק, תשתוק! תשתוק – ותרוויח שכל כדור הארץ עומד בזכותך.

עצה ולא ברכה

לפני כמה שנים הייתי במרסיי שבצרפת (בנסיעה שלי לאסוף כסף לישיבה). והנה אחרי שגמרנו תפילת ערבית בבית הכנסת, ניגש אליי יהודי אחד, ודיבר איתי בצרפתית. אני לא מבין צרפתית, ומישהו לצידי תרגם ואמר לי: "הוא מבקש ברכה לשלום בית". עניתי בעברית, והם תרגמו לו. אמרתי לו: "אם כואבת לך הרגל, האם תבקש ברכה וזהו?" אמר לי: "לא, אני הולך לרופא". אמרתי לו: "ולמה כאן אתה לא הולך לרופא? אתה חושב שבברכה שלי יהיה לך שלום בית? צריך ללכת לרופא".

אמר לי: "איזה רופא?" אמרתי לו: "צריך תלמיד חכם שידריך אתכם איך לחיות בבית. אבל בכל אופן, אני אומר לך את זה בשתי מילים, פשוט מאוד: אשתך פגעה בך – אל תהיה חכם ותחזיר לה! אל

תשתוק! יִשָּׁב בְּךָ דִּין וְיִדָּם כִּי נָטַל עָלָיו (ע"פ איכה ג', כ"ח). ובעזרת ה', חכה עד מחר בערב, יעברו עשרים וארבע שעות, וגם היא תעשה חשבון נפש: 'מה? אני פגעתי בו והוא לא אמר לי כלום?!' וכך תרצה להתפייס איתך. תשב על כוס קפה ועוגה, ותשאל בעדינות: 'תגיד, למה אתמול אמרת לי כך וכך?' תנסה לקרר את העניין, ובעזרת השם תגיעו לדרך הנכונה". וכך סיימתי את דבריי.

בשנה שלאחר מכן התפללתי באותו בית כנסת, והוא בא ודיבר איתי בצרפתית, ולא הבנתי. אמרו לי שהוא אומר "תודה רבה" על העצה שנתתי לו. לא הבנתי על מה מדובר, ואז הוא הזכיר לי מה שהיה לפני שנה.

שלוש שנות סבל, שנתים של שלום

כעבור שנתיים הזדמנתי שוב לאותו בית הכנסת, לרגל איזו אזכרה או אירוע. אותו יהודי קם ועלה אל התיבה, לקח את המיקרופון ואמר: "רבותי, לפני שנתיים עמדת ללכת לבית דין ולתת גט. תכננתי את יום נתינת הגט למחרת היום שהרב צמח היה כאן. ביקשתי מהרב ברכה, והרב נתן לי עצה: 'סבלנות'. הוא לימד אותי להיות סבלני, ולא לכעוס באותו רגע. חזרתי הביתה ואמרתי זאת לאשתי, והיא אמרה לי: כן, בסדר, בוא ננסה את הדרך הזאת לפני שנפרק את הבית". והוא המשיך וסיפר, "ברוך ה', אחרי שלוש שנים של סבל ומלחמות בינו לבין אשתו, באו שנתיים של שלום, שנתיים של שמחה, שנתיים של רגיעה".

רבותי, בואו נשתדל כולנו לא לריב. להתרחק מן המחלוקת והמריבה – בין שכן לשכן, בין איש לרעהו, בין משפחה למשפחה, בין איש לאשתו. נחיה ברגיעות, בסבלנות. וכך ודאי יסתכל עלינו הקב"ה בעין טובה, ויזכנו לשנה טובה ומבורכת.

מי שבירך אבותינו הקדושים, אברהם, יצחק ויעקב, משה ואהרן, דוד ושלמה – הוא יברך את כל קהל השומעים, ואת כל הקהל הלומדים בגלילות, ואת כל מי שמקבל על עצמו סבלנות. מידת הסבלנות! בעזרת ה' שנזכה כולנו לשנה טובה ומבורכת, תזכו לשנים רבות, נעימות וטובות, לחגוג השנה הזאת חג הגאולה, אמן כן יהי רצון.

6. היום יש הרבה שכלולים ומכשירים מיוחדים שניתן לראות באמצעותם כל מה שיש בעולם, ואף אחד לא ראה שיש מגנטים מסביב לכדור הארץ, אבל גם אם נאמר שיש מגנטים כדברי אותו פרופסור...

7. יש שם קהילה 'לשם שמים', ששם הרב הגדול הדגול, רבי ממוש פנש שליט"א, הוא רב הקהילה. זה בית כנסת שברוך ה' כמעט כולם שומרי שבת. בזכות השיחות שלו, והדרשות שלו וההלכות שלו. בכל יום יום! אשירו ואשרי חלקו.

השבת התקיימה שבת התאחדות לנגיד תומכי ישיבתנו הקדושה 'כסא רחמים', בראשות מרן ראש הישיבה שליט"א, הראש"ל ורבה של ירושלים הגרש"מ עמאר שליט"א, מורנו הגאון הגדול הרב יצחק ברדא שליט"א ראש ישיבת יצחק ירון, מורנו הדיין המצויין וחבר בית הדין משפט וצדק הרב חנן קבלן שליט"א, מורנו הגאון הגדול הרב מצליח חי מאזוז שליט"א. השבת נערכה במלון 'לאונרדו' בירושלים.

יו"ל ע"י: ישיבת "כסא רחמים"

המרכז: רח' הרב עוזיאל 26 בני ברק | 1700-50-51-52

עורך: הרב דוד נחום הגהה וביקורת: הרב יהושע כהן

להערות והארות: a0733718074@gmail.com | ליצירת קשר: 0533-121357

לקבלת העלון במייל שלחו בקשה ל: ktr1700505152@gmail.com

